

REVISTA ORĂȘTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc. — Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-data 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Starea preoților noștri.

Că poporul român este neajutorat în condițiile de vieată ce ni-său creat dela 1848 încocace, vina o poartă în mare parte și preoții nostri.

La ce lucruri frumoase poate să ducă poporul un preot intelligent, ni-o arată preoții concetătenilor nostri săși, deoarece lor este a se mulțumi bunăstarea de astăzi a satelor și orășelor.

Preoții săsești nu numai că poartă grije de înflorirea bisericii și a școalei, dar ei se îngrijesc și de înflorirea materială a comunelor încredințate păstorilor lor.

Despre aceasta ne putem convinge, când aruncăm o privire peste comunele săsești, a căror cumpări sunt cu mult mai bine lucrate și semnante cu semințe mai nobile, aduse de prin alte teri. Vitele lor asemenea sunt de soi și mai bun; grădinile sunt încărcate cu pomi nobili și plini de roadă, pe când ale Românilor, aproape peste tot locul rămân numai pentru prăsire de cucute și urzici.

Toată bunăstarea concetătenilor nostri săși este însă a se mulțumi preoților, deoarece dinșii sunt cei dintâi, cari primăvara își sădesc și altoiesc pomioșorii, îndeamnă și poporul la aceasta, ba le împarte chiar și unelele de lipsă și altele. Prin satele săsești vedem fel și fel de însotiri, precum reunioni agricole, de pompieri, de ajutorare, societăți de consum și împrumuturi. Si în fruntea tuturor acestora stă preotul săsesc, care este totodată și întemeietorul lor.

Cine cunoaște cât de puțin ferea blândă a poporului nostru și respectul ce il are el față de preoții sei, acela este convins, că și mai mare influență decât popii săsești asupra Sașilor, ar putea avea cei românești asupra Românilor. Si aceasta se și vede pe multe

locuri și în bine și în râu. De aceea nu înzadar zice Românilul, că precum e popa, așa e și satul.

Cu toată influența ce o are preoții români asupra poporului, conlucrarea lor la înaintarea lui, este foarte mică, ba în unele locuri putem zice că chiar nimic nu fac în privința aceasta.

Si pentru ce aceasta?

Până acum se zicea, că preoțimea din generația mai veche, avea prea puțină pregătire de scoală, și așa nu se putea astepta dela dânsa ca să lumineze și pe alții.

Nu se mai poate zice aceasta însă în ziua de astăzi, deoarece lucrurile s-au schimbat, căci acum, mulțumită Sfintului, avem preoți cari sunt absolvenți de gimnasiu și au absolvat în regulă și cursul de teologie. Ici-coleau se mai strecoră printre dinșii și câte unul cu pregătire academică.

Dar' ce folos? Preoți tineri și inteligenți, după câțiva ani de activitate pastorală la sate, în loc să ridice și pe terani la nivelul lor, de multe ori cu durere trebuie să vedem, ajung ei la modul de vieată al teranilor, ba până chiar și la nivelul lor terenesc.

Si de unde aceasta? Aceasta fiindcă credincioșii nu atârnă întru nimic dela popa, pe când dinșul atârnă întru toate dela popor.

Preotul român fiind sărac încă de acasă, vine în parohie în starea cea mai miseră. Venituri fixe nu are, ci cel mult câte o bucată de pămînt, ca porțiune canonica, de multe ori însă nici atât.

Portiunea canonica numai la anul ii aduce ceva căstig, și așa până atunci el trebuie să o lucreze, ceea-ce numai cu ajutorul teranilor o poate face.

Așa stând lucrurile e bine înțeles, că preotul vrînd-nevrînd ajunge în atârnare de cărtă popor, și așa nu-i poate impune vederile sale mai înaintate.

La acestea se mai adauge apoi și aceea, că venitele parochiilor nici chiar câștigate așa, după cum am spus mai sus, nu sunt deajuns pentru întreținerea familiei și creșterea copiilor. Si așa preotul este silit să-și caute și alte venituri, și din cauza aceasta de multe ori își neglijă treburile sale preoțesti.

Cunoaștem preoți români, cari negustoresc cu bucate și cu vite, sau sunt arîndași de moși, de păduri ori alte venituri, sau umbără să căștige ceva cu câte o mașină de trierat și așa mai departe, pentru a-și asigura existența familiei.

Din toate cele arătate până aci reiasă, că dacă am îmbunătățit creșterea și pregătirea clerului nostru, să ne străduim ca să îmbunătățim și starea lui materială, căci până când aceasta nu o vom face, nu putem astepta dela dinșii influență binefăcătoare care ar putea să aibă asupra poporului nostru.

Preoții săsești au pe lângă case și grădini parochiale bune și mari, pe lângă porțiuni canonice grase, și venituri în bani, cari se urcă la suma de 600—4000 fl. pe an. Se dăm și noi preoților nostri barem a patra parte, și atunci și ei altcum vor folosi inteligență și științele lor pentru înaintarea poporului.

Să aceasta cu atât mai vîrstos, căcă vedem cursa ce ni-se întinde prin noua lege deja sanctionată despre întregirea salariilor preoților de către guvern.

Atentatul dela Vîlcele. După cât se stie, până de prezent guvernul unguresc n'a întreprins încă nici un pas pentru a afla cine au fost aceia, cari au rupt portretul Regelui Carol.

Se zice că între făptuitorii acelei crime s'ar afla și fișanul, judele și fisolăbirul din Sepsis-Sângorogiu.

Carierele vietii.

Am amintit și noi în nrul 28 al acestei foi sub titlu »Dați băieții la prăvălia«, că mulți vor fi acei părinți, cari acum, când se află în preajma de a se încep un nou an școlar, se vor cugeta, că oare da-și vor copiii și mai departe la școală, sau îi va da la mesei, ori îi va ținea chiar în jurul lor, la coarnele plugului.

Un lucru acesta, care nu este tocmai așa ușor de deslegat, mai ales pentru acei părinți, cari au fost învedenicii de D-zeu cu mai mulți copii, și cari doresc, că întrucât le stă în putință, să creeze fililor lor un traiu mai ușor, decum, poate, a fost al lor.

Si e greu acest lucru mai ales acestor părinți, cari sunt cu mai puțină dare de mâna, mai săraci, dar cu toate acestea n-ar dori ca fiile lor să rămână mai prejos decât ai acelora, cari pot suporta mai cu înlesnire cheltuelile ce se cer cu întreținerea fililor lor la școală.

Sunt mulți părinți și de aceia, cari își tin pe fiile lor la școală, fără însă să ști ei însăși că ce vor să facă dintr-înși, și așa apoi se trezesc la urmă că fiile sunt absolvenți de gimnasiu ori reale, dar acum nu știu încotro să dea, pe ce cale să apucă. A mai continua cu dinșii la școalele mai înalte le este peste putință, deoarece se recer cheltueli foarte mari, iar apoi ca să se aplice la o carieră mai de jos, mai mică cum am zice, nu-i vine la socoteală, deoarece își zice: »Doar n'am purtat eu pe fiul meu la școală atâtă amar de vreme, ca acum la urmă să fac *numai* învățător ori popă din el, că aceasta o putem face și cu mai puține școli«.

Si așa a se cugeta, e lucru foarte greșit. Deoarece și un preot sau un învățător, cu cât va avea mai multe cunoștințe, cu atât mai mult bine va face poporului.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Scisoarea către bunul Dumnezeu.

In camera copiilor era aproape întunecat. Numai lângă fereastra plutea o văpăie lumină. Luna, plină strălucia pe bolta instalată a cerului de iarnă, și lumina ei se revărsa tremurând prin geamurile ferestrelor.

Copilașii se deau laolaltă în colțul lor favorit, Sofia își culcase capul în poalele Linei. Amândouă plângneau.

— Lenuțo dragă, te rog nu plâng mereu.

— Sărmana mamă!

— Da, sărmana mamă! — Zi Lenuțo dragă, de va muri mama, crezi că o să intre în cer?

— De sigur. Toți oamenii buni intră în cer.

— Să noi?

— De sigur. Dar' numai când om fi bătrâne. Atunci bunul D-zeu întrebă pe îngerul nostru păzitor, dacă suntem vrednice; și dacă îngerul păzitor spune „da”, atunci îl trimite după noi.

— Ah, dacă am fi deja mari!

— De ce oare?

— Pentru că așa am putea să rămânem lângă mama.

— In adevăr. Dar' tata?

— Tata? Ar trebui să vie și el cu noi.

— Dar' n-ar putea să vie cu noi, căci atunci bolnavii săi nu s'ar mai însănătoșa nici-odată. Nu vezi că trebuie să-i visitez mereu?

— De... atunci nu se poate.

— Copilașii tăcură. Tată lor intră binișor în odaie.

— Văți culcat deja? Întreabă el în șoaptă.

— Lina se ridică în sus și alergă spre dânsul.

— Este manița mai bine?

— Doarme acum; în tot casul acesta, e un sămn bun. Duce-ți-vă binișor la culcare. Maria să vă aducă o lampă. Vezi lăsă lampa să arză toată noaptea... pentru casul când mi-ar trebui repede lumină. Dar' unde e Sofia?

— Aici sunt, tată.

— Vino la mine, mititico. Dă tati o guriță și spune noapte bună.

— Copila cuprinse cu brațele ei mici gătul tatăului.

— Ne e frică, tată. Mai stai puțin lângă noi.

— Nu pot, copila mea. Mamița să ar putea să se deștepte...! Linistiti-vă numai; nu trebuie să vă îngrijați de loc. Culcați-vă linistite în pătusoarul vostru și, înainte d'a adormi, rugați pe bunul D-zeu, ca să redea mamiței sănătatea. Toate se vor întrepta încă spre bine.

Maria aduse lampa. Când tatăl văzu obrajii copiilor scăldăți de lacrimi, îl podisiră și pe dânsul. El se apleca la micițele și le sărută cu duioșie.

— Noapte bună, noapte bună, micițele mele... N'aveți nici un zor să plângăți. Mâne dimineață poate că lucrurile au să fie earăsi bine. Mario, culca pe micițele mele în pătusoarul lor, nu-i așa? Noapte bună, dragii mei copilași.

Tatăl se întoarse repede îndărăt în camera bolnaviei ca să-și menție stăpânirea de sine. Dar' când privirea sa căză pe fața soției sale palidă și contractată de durere, lacrimile îl podisiră, picând una după alta în barba să stufoasă.

Era aproape de miezul nopții, văpăia palidă a lunei contopită cu lumina slabă a lămpii, dădea camerei în care dormeau copilași, o strălucire fantastică. Obiectele proiectau umbre lungi ce se ridicau gigantici pe părțile părăsătore. Pătusoarul Lenuței strălcea într-o lumină aburoasă fantastică. Copila stătea într-o lăzărie de călăuzi mănuși, își aduci aminte de când am scris tatiilor felicitarea la ziua lui... ai să poți. Dar' știi unde locuiește bunul D-zeu? In cer, bine înțeles... Se duce postă părăsătore... N'ăș crede... cum să facem dar'? In sfîrșit vom vedea, mai întâi să scriem scrisoarea.

Copilașii se sculară binișor și se imbrăcară în fugă.

— Ai tu o coala de hărtie, Lenuțo?

— Cum nu, coala cea frumoasă cu bordura aurită... Era destinată pentru profesoara noastră... Dar' pe D-zeu trebuie să-l considerăm mai presus de căt oamenii. Dacă vom ruga pe Maria, ea ne va cumpăra altă hărtie pentru profesoara... Dar' ce vrei să scrii?

— Si eu. Rugați-te-ai deja, bunul D-zeu?

— De trei-ori deja. Dar' mi-se pare că nu m'aude.

— De ce?

— Mă simt încă tare îngrijată.

— Bunul D-zeu aude tot!

— De sigur că nu mai poate ajuta pe mama.

— Ei as!.. bunul D-zeu poate tot.

— Vrei să-l rugăm odată împreună? Poate că asa ne va asculta.

— Da... sau... mi-a picat o idee mai bună. Să-i scriem.

— Dar' eu nu pot scrie de fel.

— Dacă îți voi călăuzi mănuși, îți aduci aminte de când am scris tatiilor felicitarea la ziua lui... ai să poți. Dar' știi unde locuiește bunul D-zeu? In cer, bine înțeles... Se duce postă părăsătore... N'ăș crede... cum să facem dar'? In sfîrșit vom vedea, mai întâi să scriem scrisoarea.

Copilașii se sculară binișor și se imbrăcară în fugă.

— Ai tu o coala de hărtie, Lenuțo?

— Cum nu, coala cea frumoasă cu bordura aurită... Era destinată pentru profesoara noastră... Dar' pe D-zeu trebuie să-l considerăm mai presus de căt oamenii. Dacă vom ruga pe Maria, ea ne va cumpăra altă hărtie pentru profesoara... Dar' ce vrei să scrii?

FEL DE FEL

Numărul nașterilor în lumea întreagă. Pe fiecare an se întemplă în termen mijlociu 36 milioane de nașteri, ceea-ce dă 70 nașteri pe minut, sau căte o naștere în mai puțin de o secundă.

Un calculator a socotit, că așezându-se leagănele cap la cap, ele ar forma un tren de o lungime egală cu ocolul pământului și că dacă s-ar pune să defileze una după alta mamele cu pruncii lor, căte 20 pe minut, cei cari ar veni la urmă, ar fi în momentul defilării lor, deja copii de patru ani și mai mult.

Soldații ca și copiii. Nici zice mamei sale: Mamă, nu-i așa, că soldații sunt ca și noi copii?

— De ce? Pentru că ori-ce soldat văd, are și dinsul o servitoare ca și noi.

POSTA REDACTIEI.

Dui *Veritas*. Sosit numai azi după prânz, deci pentru nrul de față prea târziu, fiindcă noi aparem mâine a. m. cu foia. În nrul viitor la tot casul.

Săcioareanul. Din cele trei întâlniri nu va vedea lumina zilei nici barem una.

D-lui S. S. în P. Nu vă reușit.

APEL

către toți bunii creștini.

DI Vasile David, par. gr.-or. în Mogoș-Mămăligani, ne roagă să publicăm următorul apel, care să trimis mai multor domni, în scopul colectării mai jos numitei școale.

Indemnăm și noi pe toți binevoitorii și sprințitorii scopurilor noastre culturale, să asculte acestui apel.

Prea Stimate Dle,

Credincioșii comunei noastre bisericești din Mogoș-Mămăligani, protopresbiterul Lupșei, comitatul Albei-inferioare, încă din timpurile cele mai vechi s-au folosit de un edificiu școlar vechiu și necorespunzător, din care pricină mai în tot momentul au fost amenințări din partea autorităților politice.

Mai bine de 2 ani ne-am pus pe lucru pentru a câștiga cele trebuințioase în scopul edificării unei școale corăspunzătoare și potrivite timpului de astăzi; dar pe lângă cea mai mare durere constatăm, că starea materială, în care se află poporul nostru e toarte săracă, și ne-a făcut peste putință implementarea acestei sfinte dorințe; prin urmare stăm în fața pericolului celui mai mare și mai dureros pentru noi, — adecă de-a perde școala.

Cheltuielile de edificare nu sunt foarte mari, atingând suma de 800 fl., afară de materialul dat de popor. Toată silința ne-am pus-o, că să putem acoperi aceste cheltuieli dintr'al nostru, facându-se un arunc de 2 fl. 50 cr. de casă, și totuși suntem avisati și la milostenia onor. frații creștini. Vă rugăm deci, Prea Stimate Domnule, să binevoi-Ti a contribu și D-Voastră cu ajutorul moral și material, adunându-ne cu această listă contribuirile dela marea obște creștinească, dela fiecare precum se va indura.

Cu tot respectul, repetăm umilita noastră rugare, ca la sărbători, sau la alte adunări, unde sunt creștini întruniți, să binevoi-Ti a le cete și tâlmăci apelul nostru, îndemnându-i să fie milostivi după cuvântul Domnului; »Fericiti sunt cei milostivi, că aceia se vor milui«.

Însămnăm, că această colectă este îngăduită și recomandată de autoritățile politice și bisericești. Pe ori-care dăruită, ori-cât de mică va fi suma dăruită, Vă rugăm să binevoi-Ti a-l însemna în această listă și lista cu ori-ce rezultat a o înăpoia la oficiul parochial gr.-or. al comunei noastre, deoarece provăzute fiind fiecare cu numărul de împotocălare — după mulțumita publică — se vor păstra la archivul parochial, spre aducere aminte și spre pomenire.

Sperând mult dela milostivirea și bună-voință D-Voastre, semnăm

Mogoș-Mămăligani, în 15 Iulie 1898.

La însărcinarea comunei bisericești:

Vasile David,

paroch gr.-or. și președintele comitetului parochial.

Ioan Trita m. p., Vasile Mițea m. p.,

curator. not. com. par.

Stiri literare.

„Almanachul învățătorului român“ ce va apărea cu începerea anului școlar viitor 1898/9 e deja sub tipar.

Diferitele chestiuni cronologice, genealogice, calendaristice, tipicale, etc. precum și alte referințe de interes pentru învățătorimea noastră, planul de învățămînt, diverse consemnări, conspecte, statistice, și alte din sfera scoalei poporale, extrasele sematismelor ambelor Metropolii, dar și vîrtoș a Reuniunilor învățătoreschi, datele referitoare la mișcarea literaturii noastre pedagogice în legătură cu un conspect a învățătorilor ca autori și în fine tractatele cuprinse în partea literară sunt tot atâtea motive îmbucurătoare, că „Almanachul înv. rom.“ la noi, unic, în felul seu, nu numai va deveni adevăratul călăuz al învățătorimii și tablou sincer al șocalelor noastre, ci va umplea, sper, și un gol prea simțit în literatura noastră pedagogică.

Tot astfel și ajustarea tehnică încă va satisface așteptările, apărînd legat frumos, cu hârtie fină și tipar acomodat.

Rog deci pe toți dôritorii de a avea acest opus și îndeosebi pe frații colegi să grăbăscă să insinuă, căci având în vedere spesele cele mari și îndeosebi îngrijirile serioase de cări sunt cuprinse mai vîrtoș azi toate întreprinderile literare, Almanachul se tipărește în număr cât mai restrîns.

Prețul unui exemplar abonat e 1 fl. plus spese postale.

Despre modul de procurare voiu încunoștință îndată ce a apărut Almanachul, pe fiecare domn abonent.

Reșița-montană (Resiczabánya) în Aug. 1898.
Iosif Velcean, înv. rom.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Baritiu.

Szám 584—1898 (875) 1—1
kir. végreh.

Arverési hirdetmény.

Alulirott kir. birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 1898. évi 9599. és 9630. polg. számu végzése folytán Strausz Salamon és fia budapesti és Hirsch Adolf kolozsvári czégek mint felül és a több alapfoglalt javára képviselve Dr. Antoni Ede szászvárosi ügyvéd által Müller Károly timár és neje Józefin szászvárosi lakosok ellen 111 frt 45 kr. és 62 frt tőke, ezek után 1897. évi szeptember hó 23. és 14-től járó 6% kamatai, 29 frt 15 kr. és 18 frt 75 kr. eddiggi és 3 frt 70 kr. árverési kitűzései költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólag felülfoglalt és 380 fritra becsült butorok és bocskorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának 1898. évi V. II. 19/4 számu végzése folytán Szászvároson adósok lakásán 1898. évi augusztus hó 23-án délelőtti 10 órája határidől kitüzetik, a mikor is az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz és esetleg becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Szászvároson, 1898. évi augusztus hó 6-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.**Bekanntschafft.**

In einer Provinzstadt Siebenbürgens sucht ein kaufmännisch gebildeter junger Mann, Christ, 30 Jahre alt, der 3 Landessprachen mächtig, selbstständigen Gemischtwarenhandlung Bekanntschafft eines Mädchens oder Kinderlosen Witwe behufs Ehe kennen zu lernen. Konfession Nebensache, Mitgift 1000—2000 fl. für das Vergrossern des Geschäftes jedoch erwünscht Briefe mit Beschluss der Photographie zur adressieren Wilhelm Kirchberger, Broos, Siebenbürgen. Discretion Ehrensache.

(374) 1—3

„CASSA DE PĂSTRARE ÎN MERCUREA“

SOCIETATE PE ACTII

Primeste depunerile spre fructificare sub următoarele condiții:

1. Depunerile facute de particulari cu anunț de 30 zile cu 5%.
2. Depunerile facute de particulari cu anunț de 3 luni cu 5 1/2%.
3. Depunerile facute de biserici, școale, corporații culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permitând starea cassei, depunerile se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin societate.

Regulamentul special pentru depunerile la cerere se trimite ori și cu gratuit.

Depunerile, ridicări și anunțările se pot face și prin poștă și se rezolvă cu reîntoarcerea ei.

(291) 14—

DIRECȚIUNEA**„Cassei de păstrare în Mercurea“**

SOCIETATE PE ACTII

Baie de aburi, basen și vane în Orăștie.**= Strada Ferăriei 8. =****Proprietatea d-lui S. Birthler.**

Încălzire centrală! Cea mai mare eleganță și comoditate!

Cea mai mare curătenie! Arangamente pentru toate trebuințele!

Prețuri ieftine!

În baie se întrebuintează numai apă de rîu strcurată!

Toate conductele (aparatele), pentru a fi asigurate contra ruginei, sunt

făcute din aramă roșie! Fiecare vană e provizată și cu un **douche!**

PRETURILE BĂILOR:

Abonament pentru 12 băi de aburi . . . . . 5 fl.

Abonament pentru 12 băi de vane . . . . . 4 fl.

O baie singuratică de aburi . . . . . 50 or.

O baie singuratică de vana . . . . . 40 or.

Ordinea de scăldat, în baia de aburi:

LUNI: Vineri: după prânz pentru dame.

MARTI: după prânz pentru dame.

MERCURI: „ „ „ Domni.

JOI: Vineri: după prânz pentru dame.

SÂMBĂTĂ: „ „ „ Domni.

DUMINECĂ a. m.: „ „ „ Domni.

Baia de vane stă la dispoziție atât pentru domni cât și pentru dame, tot numai în aceleasi zile și în același timp, în care baia de aburi (după cum se arată mai sus).

Bilete și cărți de abonament se pot cumpăta în insuși localul băii (Strada Ferăriei 8.), în prăvilia domnului F. F. Widmann și în cofetăria lui J. Eisenburger.

Onoratul public este respectuos rugat, prin aceasta, a omora baia mea prin întrebuitare numeroasă.

Cu toată stima:

(263) 18—26

S. BIRTHLER.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMI, SOCIETATE PE ACTII IN ORĂSTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depunerile: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (293) 19—

Institutul face următoarele operații, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depunerile, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporații culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arendează și exarendează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloacele operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informari se pot lua verbal în bioului

institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Directiunea.